

بررسی بیماری پوسیدگی قهوه‌ای میوه درختان زردآلو در استان آذربایجان غربی حسین ایرانی^۱، جعفر ارشاد^۲

۱- بخش تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی مرکز تحقیقات کشاورزی آذربایجان غربی

۲- بخش تحقیقات گیاهشناسی، موسسه تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی، تهران

پژمردگی شکوفه‌ها همراه با مومیایی شدن میوه درختان زردآلو از بهار و تابستان سال ۱۳۷۴ در اکثر باغات هسته‌دار استان آذربایجان غربی مشاهده شد. ضمن بازدید از باغات آلوده نمونه‌هایی از شکوفه‌های آلوده در اوایل فصل بهار و میوه‌های پوسیده در اواخر تابستان جمع‌آوری شد. این نمونه‌ها پس از ضدعفونی سطحی روی محیط کشت‌های 2WA% و 2PDA% کشت شدند. جمعاً ۷۸ جدایه قارچ مورد مطالعه قرار گرفت، کلنی این قارچ روی محیط کشت (2PDA%) سفید پنبه‌ای و در دمای ۲۳°C بسیار کند بود، شکل کنیدیها تسییحی، بی‌رنگ به ابعاد ۱۴-۶/۱۰×۷/۴-۶/۱ میکرومتر که به صورت زنجیره‌ای روی کنیدیوفورهای بندبند قرار داشتند. اندازه کنیدیها روی شکوفه‌های آلوده ۱۶-۹/۱۴×۸-۶/۹ میکرومتر و روی میوه‌های در حال پوسیده ۹/۲۱-۱۴×۶/۴-۵/۴ میکرومتر بود اسپوردوکیوم قارچ به رنگ خاکستری تا خرمایی و میکروکنیدیها به قطر ۳-۷/۲ میکرومتر بودند. تلقیح این قارچ به محیط کشت دانه گندم و هویج استریل پس از یک دوره سرما (۴°C) تولید سختینه نمود براساس مشخصات مرفولوژیکی اندامهای غیر جنسی و رنگ آمیزی میسلیوم و کنیدیها، قارچ *Monilinia laxa* تشخیص داده شد به منظور ارزیابی مقاومت نسبی چهار واریته زردآلود (قریان مراغه، شاهرودی، تبرزه و عسگرآبادی) به بیماری مذکور به روش wilcox(1989) انجام شد که در بین تیمارهای آزمایشی اختلاف معنی‌داری وجود نداشته و هر چهار واریته به جدایه قارچ حساس بودند.